

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

per. Dette vilde jo langtfra løse Spørgsmaalet om Afhjælpning af Værelsemangelen, da Boliganvisningsudvalget i saa Tilfælde kun vilde kunne disponere over de Værelser, der blev ledige, medens det ikke vilde have nogen Mulighed for at skaffe nye Værelser.

Endelig insisterede det ærede Medlem paa, at det kommende Udvalg sammen med mig skulde rejse til Oslo for at studere Forholdene dér. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at jeg ikke agter at indstille mig paa at være Rejsebureau eller Leder af Turistrejser, og skulde Udvalget endelig ud at se sig om, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der ogsaa er et Problem i Holland, hvor man har den afgjort tvungne Anvisning af Boliger og Værelser.

Det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp nævnte, at hvis Forholdet var det, at der kun var 7 000 boligsøgende over for et Udbud paa 30 000 Værelser, burde Loven aabne Mulighed for at sætte Antallet af de Værelser, som hver Husstand kan forbeholde sig ud over eet pr. Medlem af Husstanden, i Vejret. Det er jeg enig i, og jeg skal blot hertil bemærke, at Lovforslagets § 3 aabner en saadan Mulighed, idet Kommunalbestyrelsen efter denne Bestemmelse skal fastsætte, hvilket største Antal Værelser en Lejligheds Indehaver kan forbeholde for sin egen Husstand; det Antal, der kan forbeholdes for Husstanden ud over Personantallet, skal blot mindst udgøre 2 Værelser pr. Lejlighed.

Naar det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp ønskede at præcisere, at Værelseafgiften ikke maa være en Skat, men alene paalignes med det Formaal at skaffe Værelser frem, kan jeg sige, at det netop har været Ministeriets Mening, og at man ved Formuleringen af Lovforslaget og Bemærkningerne har tilsigtet at give Udtryk herfor.

Det ærede Medlem forespurgte, hvorvidt man ved Anmeldelsen har Lov til at fradrage 2 Værelser for en logerende, til hvem man allerede tidligere havde udlejet 2 Værelser. Saafremt en saadan Aftale er indgaaet, før Loven træder i Kraft, og under saadanne Forhold, at der ikke er Tale om Omgaaelse af Lovbestemmelser, vil jeg gerne gaa med til at tillade, at der foretages Fradrag af alle de Værelser, man har udlejet til en enkelt logerende. Hvis dette mod Forventning skulde vise sig i væsentlig Grad at nedsætte Antallet af de Værelser, der kan disponeres over, kan det eventuelt senere blive nødvendigt at stramme Reglerne.

Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at Loven ikke bør medvirke til en væsentlig Forøgelse af Vandringsen fra Land

til By, og jeg har søgt ved Formuleringen af § 7, Stk. 2, at tage Hensyn hertil, idet det bl. a. er en Betingelse for, at Anvisning maa finde Sted, at det skønnes magtpaaliggende at skaffe den værelsesøgende et Værelse, bl. a. under Hensyn til vedkommendes Erhvervs- eller Uddannelsesmuligheder.

Det ærede Medlem forespurgte, hvorfor Tjenesteboliger var undtaget fra Lovforslagets Bestemmelser. Hertil skal jeg bemærke, at Tjenesteboliger ikke er fritaget for Anvisningsordningen, men efter § 7 kan der kun ske Anvisning af værelsesøgende til Værelser i Tjenesteboliger efter Boligministerens Bestemmelse og efter Samraad med Finansministeren og vedkommende Fagminister. Finder Boliganvisningsudvalget, at Forholdene i en Kommune gør det nødvendigt, er det saaledes ikke umuligt at faa Tjenesteboliger inddraget under Ordningen. Derimod vil der aldrig kunne blive Tale om at paalægge Afgift paa de overtallige Værelser i Tjenesteboliger. Har Ministeren tiltraadt Udvalgets Ønske om, at Værelser i en Tjenestebolig skal udlejes, har Tjenestemanden ikke nogen Mulighed for at frigøre sig herfor ved Betaling af Afgift.

Det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp rejste Tvivl om, hvorvidt den i Lovforslagets § 16 omhandlede Fond burde have en selvstændig Bestyrelse. Jeg tillægger det dog Betydning, at Fondens Midler administreres af en Bestyrelse indeholdende Repræsentanter for samtlige i Betragtning kommende Interessegrupper.

I Anledning af det ærede Medlems Ønske om, at det klarere skulde fremgaa af Loven, at den er midlertidig, skal jeg bemærke, at jeg ikke har noget imod at ændre Affattelsen af Lovforslagets § 24, saaledes at den giver Udtryk for, at Loven udløber f. Eks. den 31. Marts 1950, og at jeg heller ikke har noget imod, at man ændrer Titelen, saaledes at det tydeligt fremgaa, at det er en midlertidig Lov.

Det ærede Medlem berørte endvidere Spørgsmaalet om den fri Opsigelighed. Forholdet er her det, at alle Aftaler om Lejemaal om Enkeltværelser, der indgaa efter 1. Juni 1947, efter Lejelovens Bestemmelser er frit opsigelige, og jeg har ment at burde bibeholde dette Værn for Lejlighedernes Indehavere, saafremt de i enkelte Tilfælde skulde indgaa Lejeaftaler med Personer, som de senere maatte ønske at komme af med. Jeg vil i denne Forbindelse gerne udtale, at de Udtalelser, der fra visse Sider er kommet frem i den offentlige Debat om Forslaget, og som nærmest har givet Indtryk af, at de fleste lejlighedssøgende er mindre